

Vinarství

Zvyšovanie stability a kvality prírodných vín vo Vinárskych závodoch o. p. závod Nitra

633.258.1

Ing. ŠTEFAN PORUBSKÝ, Vinárske závody o. p. závod Nitra-Lužianky
Ing. JOZEF JANIGA, VZ o. p., Bratislava

Do redakcie došlo 24. února 1978

Stabilizácia vína oproti biologickým a bielkovinným zákalom bola u nás v minulosti a taktiež je v súčasnosti väzonym problémom, ktorý podstatne vyvstáva v prípadoch expedície a tesne pred uplynutím garančnej doby.

Stáva sa v niektorých prípadoch, že víno, ktorého garančná doba je 6 mesiacov od vyskladnenia v letných mesiacoch, ako i v silných mrazoch sa zakalí, pretože sa v ňom vyzrážali bielkoviny, prípadne kryštaličné látky, kvasinky a musí dôjsť nutno k jeho prepracovaniu. Treba podotknúť, že v prevážnej miere kvalita vína nie je narušená, ale estetický vzhľad ako jeden ukazovateľ kvality je narušený a vyžaduje si takto sekundárneho zásahu.

V mnohých vínach, ktoré obsahujú ešte zbytkový cukor, je nebezpečie, že vína po niekoľkých týždňoch môžu začať vo flašiach znova prekvášať.

Takéto vína, v ktorých došlo k druhotnému prekvášeniu, už nezdopovedajú určeným kvalitatívnym požiadavkám. Spôsobujú mnoho problémov samotným prekváškam a hlavná príčina väzí v nespokojenosť konzumentov.

Zákal, ktoré sa objavujú v naflašovanom víne, môžu byť rôznych druhov. Ich identifikácia za daných prekváškových podmienok je nedokonalá a nedostatočná, nakoľko neexistuje jednoznačný kľúč, podľa ktorého by bolo možno jednotlivé druhy zákalov od seba odlišiť.

Z hľadiska praktických poznatkov rozdeľujeme zákal na:

- biologické, ktoré zahrňujú prevážne kvasinky, bakterie a pliesne,

- fyzikálne, ktoré zahrňujú zákal kryštaličné, kovové, zákal bielkovinné, korkové, vyzrážané farbivá a často sa vyskytujú i zákal, spôsobené časticami filtračných materiálov.

Je známe, že už niekoľko rokov nielen naše vinárske závody, ale aj zahraničné mali veľké fažkosti pri ošetrovaní a stáčaní mladých konzumných vín. Príčina bola v tom, že vinárske závody sa snažili vychádzať v ústrety zmeneným chufovým požiadavkám širokého okruhu spotrebiteľov, a preto vo zvýšenej miere sa dávali na trh mladé prírodné vína s dostatočným množstvom zbytkového cukru.

U nás túto situáciu vyvolávajú i nedostatočné skladové priestory, z ktorého dôvodu sa nedá zabezpečovať dostatočná zásoba vína vyplývajúca z technologickej požiadaviek. Preto mladé vína, ktoré sú ešte nie dosť vyzreté, obsahujú väčšie množstvá alebo menšie množstvá termolabilných látok, ktoré musia byť z vína odstránené ešte predtým, ak sa vína naflašujú.

Kvalita vína je v podstatnej miere závislá na pôvodnom zložení hroznového muštu, ktorý má pomerné zastúpenie sacharidov, aromatických látok, tanínu, biel-

kovín, minerálnych látok, organických kyselín a množstvo ďalších zložiek. Preto hlavné technologické zamearanie musí byť vedené tak, aby sa tieto látky optimálne podielali buď priamo, alebo nepriamo na komplexnom vytváraní chufových, čuchových vlastností vína, farby a taktiež stability vína.

Zabezpečovanie stability vína sa u nás uskutočňuje už vo fáze úpravy mušťov bentonitom a podľa potreby sa používa bentonit i u vína pri ich školení. I keď pri čírení vína bentonitom musíme dbať na stanovené maximálne dávky, aby sa neprekročili, stáva sa vo veľkých nádržiach, že suspenzia bentonitu je nedokonale rozmiestnaná s vínom, resp. muštom, z ktorého dôvodu zo stanú malé množstvá termolabilných bielkovín a iných látok, ktoré majú ďalej schopnosť vyvolávať zákal vínna vo flašiach.

Každý výrobca vína a hlavne naše vinárske závody sa snažia podľa svojich technologicko-technických podmienok vysporiadať sa s týmito problémami, ktoré vplývajú z hľadiska vzhľadu vína i na celkovú kvalitu vína.

Naše víná z juhinoslovenských oblastí si získali svoju výhovujúcou kvalitou priazeň spotrebiteľov, a to nielen u sortimentových vín, ale prevažne u vín známkových ako: Venušino čaro, Svätopeterský rizling, Nitrianske knieža biele, červené, Zoborské zlato, Nitrianske hradné, Pribinovo hrozn, Levická frankovka, Čermánske červené.

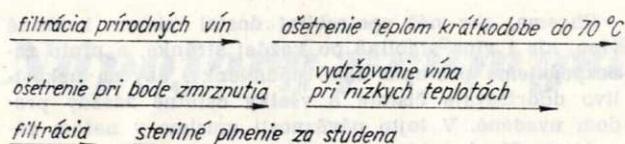
Dnes sa takmer každý výrobca v potraviarskom priemysle snaží o zlepšovanie nielen hospodárskych výsledkov, ale predovšetkým o otázku kvality a úrovne balenia hotových výrobkov.

A práve i my, pracovníci Vinárskych závodov v Nitre, ako jedného z najväčších a moderných závodov v ČSSR chceme i ďalej dodávať stále kvalitnejšie výrobky našim zákazníkom a vytvárať nové podmienky, ktoré nám umožnia a otvoria cestu pre vývoz našich prírodných vín do zahraničia.

Doterajšie fažkosti menšieho a väčšieho rozsahu pri ošetrovaní prírodných vín a ich plnení nám boli a sú podnetom nastúpiť cestu použitia i termostabilizácie vín. V závode Nitra boli všetky podmienky, aby nová technológia bola realizovaná a aby sa neustále vyučovali, prípadne zmenšovali nedostatky, ako:

- stupeň prípadného prekvášania zbytkového hroznového cukru,
- stupeň kryštaličných zákalov,
- stupeň bielkovinných a iných zákalov.

Na základe praktických skúseností, mnohých pojednaní o používaní termostabilizácie prírodných vín, odbornej domácej a zahraničnej literatúry sme uplatnili v našom závode nasledovný schematický technologický postup:

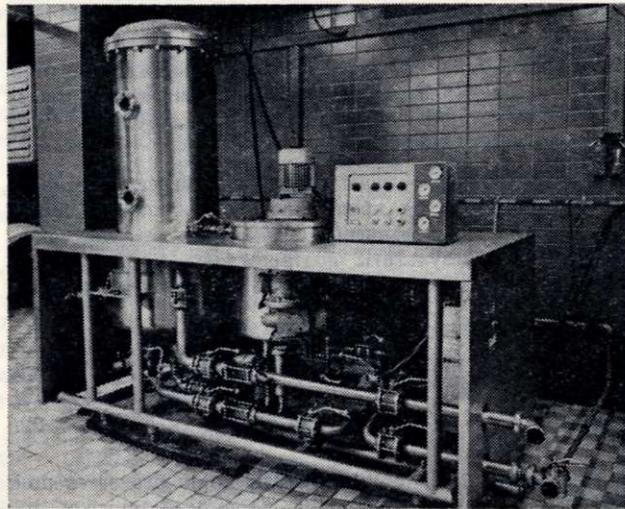

Linka na termické ošetrovanie vín v závode Nitra pozostáva:

1. z kremelinového filtra, výrobca „Destila“ Brno,
2. z pasterizačného zariadenia, výrobca Chotěboř, n. p.,
3. z vymrazovacieho zariadenia, výrobca ENOPIEVE — Taliansko

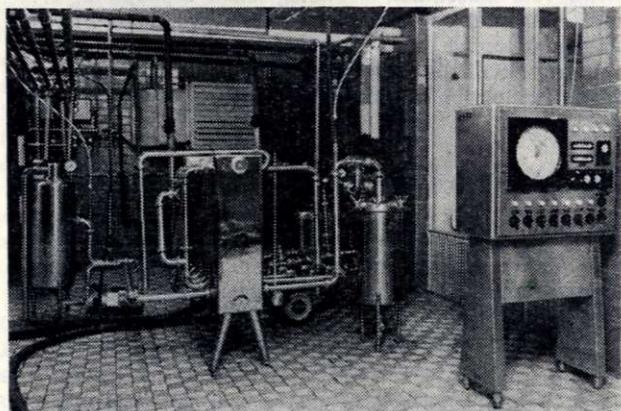
Pracovný postup

Prírodné víno pripravené na termické ošetrovanie sa predom prefiltruje na kremelinovom filtro (obr. 1), aby sa odstránili všetky látky, ktoré by mohli nepriaznivo vplyvať na kvalitu vína, ktoré sa zahrevá, alebo ochladzuje.

Obr. 1

Prefiltrované prírodné víno postupuje do pasterizačného zariadenia (obr. 2). V prvej sekcií — regeneračnej — sa prírodné víno predohrieva vínom pasterizova-

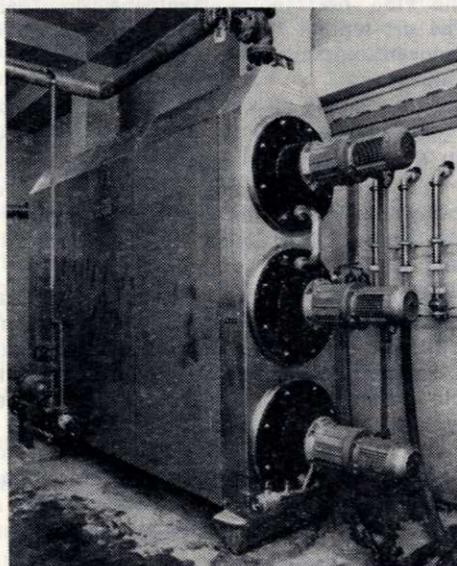

Obr. 2

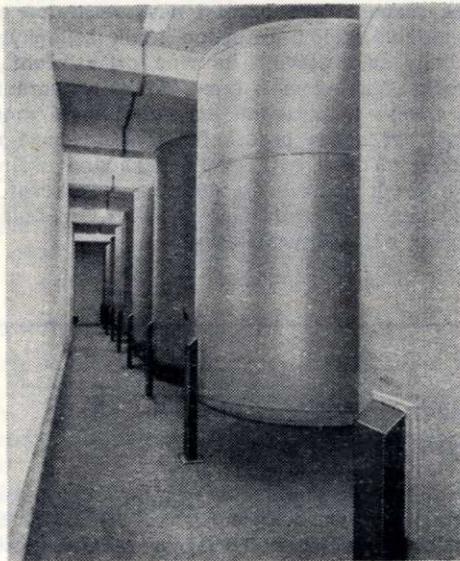
ným, v druhej sekcií — pasterizačnej — sa predohriate prírodné víno ohreje na teplotu maximálne 70 °C. V poslednej sekcií sa víno ochladí na teplotu 12 až 15 °C.

Víno bez filtrácie postupuje do vymrazovacieho zariadenia (obr. 3). K vlastnému vymrazovaniu dochádza vo vymrazovači, v ktorom sa víno podchladí na teplotu, pri ktorej dochádza k vypadávaniu vinného kameňa a ostatných nestabilných látok. Toto stupňa sa dosahuje pri teplote 0 až —5 °C.

Vychladené víno sa uskladňuje v smaltovaných stojatých nádržiach (obr. 4) za účelom vypadnutia všetkých nestabilných látok a solí kyseliny vínnej. Pre urýchlené vypadnutie látok z vína sa ochladené víno premieša a to zásuvnými vrtulovými miešadlami. Doba výdrže ochladeného vína sa počíta 3 až 7 dní, ktorá

Obr. 3

Obr. 4. Fotografia Peter Rajaj

zodpovedá zahraničným výsledkom a práve tak i našim praktickým pokusom, ako vyplývajú z prehľadu:

Dni uskladnenia ochladeného vína	Teplota vína v nádržiach izo- lovaného priestoru	Obsah kyseliny vinnej (g/l)
1. deň po ochladzovaní	-4,3 °C	2,9
3. deň po vymrazení	0 °C	1,6
5. deň po vymrazení	2,5 °C	1,5
7. deň po vymrazení	3,5 °C	1,4
9. deň po vymrazení	4,0 °C	1,4

Z uvedeného prehľadu vidieť, že prevážna časť vínneho kameňa vypadla v priebehu 3 až 5 dní.

Na základe pokusne získaných výsledkov možno vysudíť, že účinnosť vymrazovania vinného kameňa bola potvrdená a víno takto zbavené prevážnej časti solí kyseliny vinnej a labilných látok bolo stabilné. Vzorky prírodného vína ošetrované a naplnené do fliaš boli uskladnené pri teplote 12 až 15 °C a po viac ako ročnom skladovaní nezaznamenali vypadnutie solí kyseliny vinnej.

Prírodné vína, či už suché, alebo so zbytkovým cukrom, na základe použitých technologíí predom popísaných mali by byť prakticky stabilné. Avšak v súčasnej dobe sa vyskytujú ešte problémy nielen biologickej, ale i ostatných zákalov, ktoré pravdepodobne vyplývajú z nedokonalých podmienok stáčania, expedície a skladovania v obchodných organizáciach.

Podľa našich praktických skúseností treba mať na mysi neustálu dezinfekciu pivničného zariadenia — potrubia, filtrov, čerpadiel a taktiež jednotlivých častí plniacich zariadení, fliaš, zátok apod. Okrem bežnej dezinfekcie chemickými a tepelnými zásahmi prevádzkového zariadenia je taktiež potrebné za účelom predchádzania zákalov neustále pamätať na koncentráciu lúhov a teploty vody v umývačkách a neustále kontrolovať správnosť vystriekovania umytých fliaš, ktoré by mohli byť často zdrojom kontaminácie vína, poprípade tvorby zákalov.

Ďalšou otázkou je sterilita, poprípade úprava korkových zátok. I keď v našom závode sa korkovým zátkam venuje zvýšená pozornosť, môže sa pripustiť, že v pôroch zátok sa nachádzajú tzv. korkové kvasinky, sú tam obsiahnuté rôzne látky, z ktorých hlavne triesloviny môžu reagovať s dusíkatými látkami vína a vytvárať tak rôzne a mnohokrát i nevysvetliteľné zákalu. Rôzne množstvá kalov, prípadne látok schopných vytvárať zákalu sa dostávajú do vína pri stačení korku v zátkovačke. Vzhľadom k tomu, že ku vytvorienu koloidného zákalu je potrebné len veľmi malé množstvo látok, musí byť našim pracovníkom úplne jasné nebezpečie vzniku zákalov pri použití nevhodne ošetrových korkových zátok a musia sa dôsledne nárokovali u výrobcu dodávky sterilných korkov, ktoré by úplne vylúčili predom opísané nedostatky.

Chceme, aby náš spotrebiteľ dostal nielen kvalitné víno, ale i víno stabilné po každej stránke, a preto bezpečujeme postupne také podmienky, aby sa úzkostlivu dodržiavala čistota a všetky ostatné zásady predom uvedené. V tejto náváznosti musíme v našom závode využívať v plnom rozsahu „sterilné plnenie vína za studena“.

Výhľadové počítame s vytvorením podmienok vo fáze stáčania v tom, že celý plniaci systém uzavrieme do takzvanej „pretlakovnej komory“, čím zabránime vnímaniu kontaminovaného vzduchu z miestnosti. Fliaše a celý plniaci priestor sa predpokladá sterilizovať teplom, kysličníkem siričitým, UV lúčmi, poprípade inými zdrojmi.

Porubský, Š. - Janiga, J.: Zvyšovanie stability a kvality prírodných vín vo Vinárskych závodoch, o. p., Nitra. Kvas. prům. 24, 1978, č. 6, s. 132—134.

Autori článku rozoberajú situáciu vo Vinárskych závodoch Nitry z hľadiska strojno-technologického. Na základe doterajších prevádzkových pokusov a po zabezpečení programování jednotlivých celkov zabezpečia dodržiavanie čistoty a dobré výsledky predovšetkým i v boji proti zmätkovitosti.

Порубски, Ш. — Янига, И.: Меры, принимаемые винным заводом Винарске заводы, о. п. Нитра, для повышения стойкости и качества вина. Квас. прум. 24, 1978, № 6, стр. 132—134.

В статье описаны технологические процессы и оснастка, применяемые на винном заводе Винарске заводы, о. п., Нитра для повышения стойкости и качества вина. Достигнутые результаты подтверждают эффективность принимаемых заводом мер, резко снижающих процент брака.

Porubský, Š. - Janiga, J.: Methods Used in a Big Winery (Vinárské závody, o. p., Nitra) to Improve the Stability and Quality of Wine. Kvas. prům. 24, 1978, No. 6, pp. 132—134.

The article deals with the technologic processes and machinery used in a big Nitra winery to improve the stability and quality its products. The results so far achieved confirm, that introduced methods are effective and prevent wastage.

Porubský, Š. - Janiga, J.: Erhöhung der Stabilität und Qualität der Naturweine in den Slowakischen Weinbetrieben, Nitra. Kvas. prům. 24, 1978, No. 6, S. 132—134.

In den Artikel wird die Situation der Weinbetriebe Nitra vom maschinen-technologischen Standpunkt erörtert. Aufgrund der bisherigen Betriebsversuche und der Programmierung der einzelnen technologischen Abschnitte ist die Einhaltung der Reinheit und ausschlußfreier Produktion gewährleistet.

Jakost sladu, intenzita rmutování a obsah gumovitých láték

Problematika byla studovaná laboratórnymi pokusy se sladem normálne rozlušténym (extraktový rozdiel 2,0 %), těsně rozlušténym (e. r. 3,8 %) a silně rozlušténym (e. r. 1,1 %). Za rôznych podmínek rmutování se sledovaly endo-β-glukanázy, a exo-β-glukanázy, celobiáza,

dále frakce gumovitých látiek a β-glukany. Rmutovalo se izotermným a infúzným postupom; teploty výstřísky 35, 50 a 65 °C, celkové doby rmutování 180, 135 a 90 minút. Výsledky jsou dokumentovány číselnými údaji a 38 grafy.

NARZIB, L. - LITZENBURGER, K.: Maisqualität, Maischinensäit und Gummistoffgehalt. Brauwissenschaft, 30, 1977, č. 9, s. 284—289; č. 10, s. 314—319.

Lhotský